

रवेः-जन्मत्यासदोऽङ्कोः क्षययति विभवात् कोष्ठरोगाध्व-
दाता विश्वभवं क्षितोये दिशति च न मुखं भ्रूणां दृष्टुं
च । स्थानप्राप्तिं तृतीये धननिक्षयसदाकल्पकद्वारि-
हन्ता रोगीन्वते चतुर्थं जनयति च सुष्ठुः स्रग्धरा
भोगविभ्रम् । पौढाः स्युः पञ्चमस्थे सवितरि वज्रश
रंगारिजनिताः षष्ठेऽङ्कां हन्ति रोगात् क्षययति च
रिपूच्छकांश्च नृदति । अध्वानं सप्तमस्थो जठरगद-
भय दैन्यं च कुरुते रुक्मसौ चाटमस्थे भयति सुव-
दना न स्वापं वनिता । रथावापदेन्य रुग्णिता न वधे
चित्तचेष्टाविरोधो जयं प्राप्नुत्युत्तं दृशमाष्टहो कर्मसिद्धिं
क्रमेण । जयं स्थानं मानं विश्वमप्यैकादशे रोगाणं,
सुहाता चेष्टा भवति सफवा द्वादशे नैतत्प्रेमात् ।

विनोः—पथी जलन्यत्र परमवमाच्छादनकरो द्वितीये मा-
नार्थो ग्लायति सविधुव भयनि । तृतीये वस्तुस्थो-
धननिचयसौख्यानि लभते चतुर्थे विविधाभः शिख-
रिणिभुज्जने सहस्रः । दैत्यं व्याधिं युचमपि शरी-
पक्ष्मने मागं विभ्रं पथे वित्तं जनयति सुखं शत्रुरोगक्षयं
च । दानं मानं शयनभक्षणं सप्रेने विचितामं सन्दा-
क्रान्ते फणिनि ह्रिम्यौ चाटसे भीर्न कस्य । नवभगू-
हगो बन्धोद्देगन्धमादररोगक्षयप्रभवते चाट्टाकने सि-
द्धिकरः गथी । उपचयसु हृदययोगार्थं सोदुपान्त्यगो
दृषमचरितान्दं पानन्त्ये करोति हि सव्यधानु ।

कुजक्ष-कजेऽभवतः प्रथमे, द्वितीये नरेन्द्रपीडा कलहा-
रिदोषैः । अङ्गं च पित्तान्नरोगचौरैरुपेन्द्रवज्रप्रतिभोऽपि
यः स्नात् । ख्योद्यग्नौरकुमारकेस्यो मौमः सकाशात्
फलमाटधाति । प्रदाग्निनाष्टां धनमोर्षिकानि धात्वा
करास्य नि किंतापराण । भवति धरणिजे चतुष्टये
ज्वरजठरगद्विपुद्गवः । कुपुरुषजन्ताच्च सङ्गमात् प्रस-
भमपि करोति चाग्रभम् । रिपुगदकोपभयानि पञ्चने
तमयंजताय शुचो महीवृते । द्युतिरपि नास्य चिरं
भवेत् स्थिरा गिरसि कपेरिव मालती कृता । रिपु-
भयकलहैर्विश्रितः स कनकविद्रुमताम्रकागमः । रिपु-
प्रयनगते महीवृते किमपरवत्क्रियिकारभीक्ष्णते । फलत्वं
कलहाक्षिरुग्लठरोगकृत् सप्रमे चतुश्चतस्रश्चतः
क्षयितयित्तानोऽष्टमे । कजे नवमसंस्थिते परिभवाद्य-
नाष्टादि भवितुं न्वितगतार्भवत्यत्रलदेहधातुभूयैः । दश-
मगृहगते सदा महीजे पिविधधनाग्निस्वाय्यगे जयश्च ।
जगदसुपरिस्थितश्च भूभक्तो वनमिव घटचरणः सुपु-

पितृगम् । नानाव्ययैर्दोषशे सङ्गोष्ठे सलायतेऽ-
नर्थयतेऽथ सानयः । स्त्रीकोषजितैश्च स नेहयेदनेर्गोऽ-
पीन्द्रंशाभिजनेन गणितः ।

नृपस्य—दष्टवाक्यविशुद्धाहृतंभेदैर्व्यनैः सकलैश्च हृदयैः ।
 जन्मगे शशिष्ठते पथि गच्छन् स्वगतोऽपि कुशलं न
 शृणोति । परिभयो धनगते धनकव्यः सृज्जने शशिष्ठते
 कृद्दामिः । नृपतिशत्रु भवशङ्कतचिन्तो द्रुतपदं व्रजति
 दुश्चरतैः सैः । चतुर्थये स्वजनकटुम्वहृद्भां धनागमो
 भवति च शीतरश्मिज्ज । सुतस्थिते तनयकलत्रविग्रहो
 निषेवते न च रुचिरामपि स्त्रियम् । सौभाग्यं विज-
 यमथोद्यतं च पथे वैवर्ग्यं कलहमनौष सममेव च ।
 नृपस्य सुतजयवस्त्रवित्तलाभा मैपुप्य भवति भति-
 प्रहर्षणीयम् । विन्नकरो नवमः शशितः कर्मगतो
 रिपुहा धनदश्च । सासदं शयनं च विधत्ते तद्गृहं दोष
 कृयास्वरणं च । धनसुखद्वुतयोपि नृमित्रयाहाप्रितृष्टिस्तु
 ह्निक्किरणपते लाभगे नृपवाक्यः । रिपुपरिभव-
 रोगैः पीडितो द्वादशस्थे न सृजति परिभोक्तु
 मालिनीयोगसौख्यम् ।

गुरोः—जीवे जन्तव्यपगतधनधोः स्थानध्वरो वृक्षकलह-
दुतः । प्राणार्थार्थान् व्यरिरपि कुरुते कलास्त्राब्जे
भ्रमरयित्सितम् । स्थानभ्रंशात् कार्वाणवाताच्च तृतीये-
ऽनेकैः क्लेशेभ्युज्जस्यैश्च चतुर्थे । जीवे शान्तिं धी-
हितचित्तश्च स विन्देन्नैव ग्राप्ते नापि बने मत्तमयूरे ।
जनयति च तनयमवनरपगतैः परंजनशुभ्रुतवरि-
तरगट्टपान् । सकनकप्ररग्टहयुवतिमसनका । मणिगुण-
निकरकदपि विवृधगुरुः । न सखीवदनं निबकोष्णव-
न भवनं शिखिकोकिलनादितम् । हरिण म्रुतयाव-
विचक्षितं रिपुगते भनःसुखदं गुरो । निदशगुरुः
शयनं रतिमोगं धनमशनं कुसुमान्यपवाहम् । जन-
यति सप्तमराशिसुमेतो क्षलितपदां च गिरं
ध्रिषणां च । बन्ध व्याधिं चाष्टमे शोकस्यं मार्ग-
क्लेशं मृत्युतुल्यांश्च रागान् । नैपण्याच्चा एतकमार्थ-
किङ्किं धर्मे जीवः शालिनीनां च लाभम् । स्थानकल्य-
धनहा दशर्चगकृत्प्रदो भवति लाभगा गुरुः । इन्द्रे-
ऽध्वनिं बिलोमदःखभाग याति यद्यपि नरो रथोद्भवः ।

भगोः—प्रथमं ह्येषां शृणुतः । आरोग्यकरैः सुरभिर्नो-
 ज्ञान्यकुसुमैश्च यम् । शयनगृहशान्तिशुद्धि-
 चातुर्बते समर्पयिष्ये ह्यसुरोत्पटचरणीम् ।